អញ្ញា់ស៊ែ ប៉ាឈូស កោះ ពិះ

រឿងមនុស្សកាប់ពស់

រៀបរៀងដោយៈ លោក បេច យេច

រូបភាពដោយៈ លោក សុភាព

អង្គការ សហការ

១០០៨អស

សៀវភៅរឿងព្រេងនិទានអំពី " បុរសកាប់ពស់"

របស់ជនជាតិទំពួន ខេត្តរតនគិរី

បោះពុម្ពលើកទី៣ ចំនួន ១៥ ក្បាល

ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១០

បើចង់បានពត៌មានបន្ថែមទៀត

សូមទាក់ទងមកតាមអាសយដ្ឋានខាងក្រោមនេះ ៖

អង្គការសហការអន្តរជាតិកម្ពុជា (ICC)

P.O BOX 612

ភ្នំពេញ កម្ពុជា

Tel : 092 469 934

ឬ

P.O BOX: 890003

បានលុង ខេត្តរតនគិរី

Tel : 075974029

E-mail: :ride.pm@icc.org.kh" ride.pm@icc.org.kh

A folk tale written in Tampuan language of Ratanakiri province, Kingdom of Cambodia. third printing,15 copies, December.2010. For more information or copies contact the address above.

សើគ ពែ៍ ទី ប៉ាណ្ហូស ពៀរ ដូវ អុះ មុី ឡាំ
ណាំង សាណា ប៉ាគ់ ព្រី ។ ផាឌី អន់ខែ៍ ប៉ប័ ពិះ តីស
អន់ខែ៍ កា កោះ កាមែ៍ ពិះ ណោះ ឡាច់ តៅ៍ ។

អន់ឌែ កា ណាំង រ៉ាម៉េះ ណាំង រ៉ាម៉ល់ កេះណោះ ប្រ៉ក៍ អន់ទ្រៀ សាំរ៉ាប់ តាអាំង ពិះ ។ កេះ ពុះ កេះ ញ៉ាំ អន់ឌែ កា កាកោះ តាអាំង ពិះ ណោះ ប៉ុន រ៉ាញ៉ូចាល់ ៗ ។

តារ កាំលឺ ម៉ុ អ៊ែ ផា ៖ «អ៊ុះ អីស អ៊ៃ ក្យាត់ ពិះ បាះ អា ហាង ហោត អាញ់ ចឹង សឹត អ្យក់ រ៉ាតេះ៍ ប៉ាត់ ស្រុក ម៉ាត់ ប៉ាទុក ពិះ អា ពិន រ៉ុក សឹត អូ ដាម៍ ទិ អ៊ុះ ខង ពិះ តីស ពិះ អៀង នីអៀ» ។ អ៊ុះ អ៊ែ ណោះ តើល ផា ៖ «អ៊ឺះ សឹត អត់ ម៉ុ ដក់កា អីស ជែ អ៊ៃ ទុញ » ។ ម៉ុ អ៊ែ កា សឹត ទឹល ប៉ាត់ ស្រុក តាទិច ។

ផាឱី ទ្រង ព្រី អា ទី ពិះ ម៉ោញ ណាគ្គ ចាក ណាំង ក្លោ អ៊ែ ពូ តាអាំង ណោះ ។ អុះ អ៊ែ ប៉ប័ ពិះ តីស ចាក ណាំង គួប អ៊ែ អ៊ែ កា អ្យូគ អ៊ិុរ ៗ កេះណោះ អ៊ែ សាតាក់ ហាវ អ៊្វៃ ពឹង ក្យង់ អ្លឹង ចាំ ហៃ ពិះ ណោះ លែវ ៗ ។ ពិះ ទ្រង តេះ អា កា អ្យក់ គួប អ៊ែ ពូ តាអាំង ពឹង អន់ទ្រៀ ណោះ អ្យក់ តគ័ ៗ កល់ ឃូ កល់ ក្យាំង ឃូ ក្យាំង ឡ្វាកោ ឃូ ឡ្វាកោ កេះណោះ អ៊ែ ឡ្វាំ ក្យិល អន់ហ្គាំ គ្រឹប តើម អ្លឹង រណោះ ។

ចោះ អន់ហ្គាំ គ្រឹប កេះ ពិះ កា ឡាប ៗ អន់ហ្គាំ ណោះ ពឹង គួប អ៊ែ ។ ទៀងណោះ ពិះ ពូ តាអាំង ណោះ កា រ៉ុសសឹត ណាគ្វ កេះណោះ ចាក កា អន់ឌែ រ៉ាងរ៉ាប់ ប៉ាគ់ ព្រី ។ ប៉ាណូស អ្វៃ ពឹង ក្យង់ អ៊្លង ណោះ កា ជឹរ ប៉ាគ់ តេះ ហៃ ពិះ ពឹង អន់ទ្រៀ ទិ ចាក រ៉ាងរ៉ាប់ ។ អ៊ែ ផា ៖ «ញ៉ា ពិះ អា ត្រគ់ ឡាំ អ្ហុ រ៉ុសសឹត នីអៀ គេង ហាង ម៉ុ ចឹង អឹក កា អាញ់ អា » ។

ម៉ី អ៊ែ ទឹល ឡឹង ស្រុក ហៃ ពិះ រ៉ាងរ៉ាប់ អ្វូ ប៉ប័ អ៊ែ កា អំប៉ញ់ ផា ៖ « អុះ ហះចំ អឹស អន់ ពិះ ពិន ញ៉ា រ៉ាងរ៉ាប់ អ្វូ ប៉ប័ នីអៀ ? » អុះ អ៊ែ តើល ផា ៖ «អ្វូ ទី អន់ ប៉ាគ់ ចំ អុះ ម៉ុ ! ពិះ ណោះ គួប អ៊ែ ឡាំ អ្យក់ តាគ់ អង់រ៉ុស សឹត កេះ អា ទ្រង អន់ឌែ អា» ។ ម៉ី អ៊ែ ផា ៖ «ថិ អាញ់ អ្វូ សឿ អឹស អុះ ព្លូង អឹស អា » ។

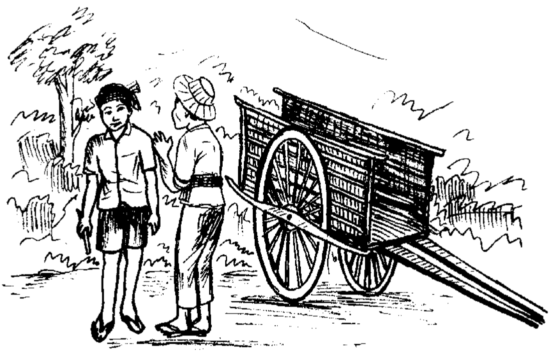

ពិះ ចំ ចឹង អ្លុ រ៉ុសសឹត ទឹល ពិន ពុះ កាសិត តាអាំង សឹន កេះ ? ទិ អីស សា ណោះ ! អុះ អ៊ែ ផា ៖ «អ្វូ ម៉ុ អាញ៉ូ អ្វូទី សា អុះ អ៊ែ រ៉ុសសឹត តាទិច ណោះ » ។ ម៉ុ អ៊ែ អឹក កា អុះ អ៊ែ ខាក់ ។ ម៉ុ អ៊ែ ពឹត អុះ អ៊ែ ប៉ាក់ ជុង ប៉ាក់ តី កេះណោះ ម៉ុ អ៊ែ សឹត អ្លាត អុះ អ៊ែ ហាណោះ ហាង ។ អុះ អ៊ែ កា ឡ្វាឡ្វាន ឡ្វាំ អ្យក់ អន់ហ្គាំ ពិះ តាគ់ អង់រ៉ុស សឹត គួប អ៊ែ ពែ ក្យិល ឡ្វាប ពឹង ឡ្វាកោ ពឹង ជុង តី អ៊ែ ទៅ ។

កេះណោះ អ៊ែ ដាត់ អ្ល អ្យូវ អ្ល ចាក អ្យក់ អន់ហ្គាំ សឹត កាអ៊ែ ប៉ាត់ ស្រុក ដេល ។ ផះ អ៊ែ ចាក វទ្រង អ៊ែ ប៉ប័ កឹត អន់ត្រក៍ តៅ៍ ក្រោះ ក្រិម ។ អ៊ែ អ្យក់ អន់ហ្គាំ ឡាប ពឹង កឹត អន់ត្រក៍ កឹត អន់ត្រក៍ កា រ៉ុសសឹត អ្ល ចាក ។ កឹត អន់ត្រក៍ ផា ៖ «ឃ៉ុី អាញ់ តៃប ពឹល តៃប វ៉ុឹច» ។ ប៉ាណ្យូស ផា ៖ «ចំ ទី អីស តៃប ពឹល ម៉ុឹង អីស តៅ៍ ក្រោះ កេះ អីស អា ពែ អាញ់ តាត់ អង់រ៉ុស សឹត អីស អា ទឹល នីណោះ៍ ផា ទី កាន តុ កាម៉ុាំង ទី កាន ថាំង កាដាវ់ ទី សារ ទី កាឌី អីស ជែ អ្លាត ដៃស អាញ់ ហោគ » ។ កឹត អន់ត្រក៍ តើល ផា ៖ «អ៊ុឹះ» ។

កេះណោះ ប៉ាណូស ចាក កាអ៊ែ ណាគ្ន ។ អ៊ែ ប៉ប័ កាពឹ តោ័ អ្វៃ ដឹង កាន់តឹង ។ អ៊ែ កា ឡាប កាពឹ ណោះ លូ អន់ប្ដាំ ផាឪ ម៉ោញទ្រុ ឡឹងណោះ កាពឹ ណោះ កា រ៉ីសសឹត ដេល ។

អ៊ែ ចាក ណាន្គ ប៉ប័ អ្លឹង រ៉ាំង ។ អ៊ែ អ្យក់ អន់ហ្គាំ ឡាប ពឹង អ្លឹង រ៉ាំង អ្លឹង រ៉ាំង កា រ៉ីសសឹត ចាត់ ហ្លា ណាន្គ ។

កេះណោះ អ៊ែ ចាក ណាន្គ ទឹល ប៉ាគ់ ស្រុក ពូ ។ កាណុង ស្រុក ពូ ណោះ ទី ប៉ាណូស តោ៍ ម៉ោញ ដូវ ផះ ប៉ាញ៍ រ៉ូះ ដាគ់ ឡាយ៉ាម៍ ខាក់ ។ មើគ ពឹ ប៉ាណូស តោ៍ ណោះ ផា ៖ «ផា ទី ប៉ាណូស ពៀ អ្លុ តាគ់ អង៉រុីស សឹត គន អាញ់ អា អាញ់ អន់ អ៊ែ ទី លត» ។ ប៉ាណូស ទី អន់ហ្គាំ ណោះ កា អ្យក់ អន់ហ្គាំ អ៊ែ ឡាប ពឹង ប៉ាណូស តោ៍ ប៉ាណូស តោ៍ ណោះ កា រុីសសឹត ណាន្គ ។ កេះណោះ អ៊ែ ផា ៖ «យ៉ា៍ ម៉ៃគ ញ៉ា អាញ់ តែប ពឹល តែប រុីច ! » មើគ ពឹ អ៊ែ ផា ៖ «ចំ ទី អីស តែប ពឹល អីស តោ៍ កេះ អីស អា ទី អំហ្មុយ ណោះ តាគ់ អង៉រុីស អីស អា» ។ កេះណោះ មើគ ពឹ អង់កាន់ ប្រុី អន់ឌែ ទី គួប អន់ឌែ ប្រ៉ាគ៍ ក្លោ ប្រ៉ាគ៍ កាម៉ាញ់ ។ កេះ ប៉ាញ់សង់ ប៉ាញ់សា កេះ អន់ឌែ អ្វៃ អន់ឌូ លើយ បាង ។

ទុញ ដារ់ ទុញ ខៃ ឡឹងណោះ ក្លោ អ៊ែ ណោះ កា រ៉ាន់ដាប់ អន់ហ្គាំ ចៃគ ពឹង ប៉ាអច់ ព្រឹង ។ កេះណោះ ចៃគ សាណើ ទ្រង អំបុាំង ខង អ៊ែ បុិច ចាក អំហ្មុយ ។

ក្លោ អ៊ែ ផា ៖ «កាម៉ាញ់ អាញ់ ចឹង ចាក អំហ៊្មយ អាញ់ អា អឹស អ្វៃ ក្យាគ់ ហី កា ពិន ណឺ អឹស អ្វៃ ពឹង ហី អា ជែ ដាក់ ដៃស សាណើ ពឹង ព្រឹង ណោះ ហោគ ! » កាម៉ាញ់ អ៊ែ តើល ផា ៖ «អ៊ឺះ» ។ កេះណោះ ក្លោ អ៊ែ កា ចាក អំហ៊្មយ តាទិច ហាង ។ ផោត អ៊ែ ចាក អំហ៊្មយ កាម៉ាញ់ អ៊ែ ទ្រង អា ផា ៖ «ញ៉ា អ៊ែ ណោះ អ្វូ អន់ អាញ់ ដាក់ ព្រឹង អា ហះ ទី កាណាគ័ គិត កាណុង ណោះ ប ? » បគ័ អ៊ែ ដាក់ សាណើ ពឹង ព្រឹង ផាឌី ប៉ប័ អន់ហ្គាំ ក្លោ អ៊ែ អន់ ពឹង ប៉ាអច់ ព្រឹង អ៊ែ ហៃ វ៉ិច លូ ង៉ារ អុញ វ៉ាំងគិះ ។

កាម៉ាញ់ អ៊ែ ផា ៖ «យើយ ! ញ៉ា ប៉ាណូស អា ចៃគ អុញ ឡគ់ ពឹង ព្រឹង អា ទិះ ! អ្យូគ អុញ សា ទិ កេះ សាណើ អា តះ៍ ? » អ៊ែ កា អ្យក់ ឡាំ តូះ ប៉ាគ់ រ៉ាំអ្យាំង ផាឱី ដារ់ លូ ខៃ ប៉ប័ ឡឹង ប្លៃ៉ង អន់ឌ៊ែ កា ប៉ូះ ជឹរ រ៉ាប៉ីត ឡាវ៉ាន៍ សា ទិ កា អន់ឌ៊ែ ហាង អន់ហ្គាំ ណោះ ។ ណោះ៍ ហាង ដារ់ លូ ខៃ អ៊ូ អ្លុ តោ៍ អ្វៃ ទឹល កិញអៀ ។ កេះណោះ ក្លោ អ៊ែ សឹត ឡឹង អំហ្មុយ អំប៉ញ់ ផា ៖ «កាម៉ាញ់ អឹស រ៉ាណាញ់ កាណាគ៍ អាញ់ តះ៍» ?

កាម៉ាញ់ អ៊ែ ផា ៖ «អ៊ឹះ អាញ់ ហៃ ហង ណោះ ពែ អាញ់ សាម៉គ៍ កា អុញ ណោះហង អាញ់ តូះ ប៉ាគ់ ឡឹង ប៉ាក្រា កា ដារ់ លូ ខៃ ជឹរ រ៉ាប៊ីត អ្យក់ កា អន់ឌ៊ែ ទិណោះ» ។ ក្លោ អ៊ែ ប៊ិច អឹក ខាក់ អ៊ែ កា អ្លាត កាម៉ាញ់ អ៊ែ ណោះ ។ កេះណោះ អ៊ែ ចាក ឡាំ រ៉ះ កា កាពឺ រ៉ះ កា អ្លឹង រ៉ាំង រ៉ះ កា កឹត អន់ត្រក៍ ផា ៖ « អូ ទី កេះ អន់ហ្គាំ ពិន ពែ ខង ទិ កា ដារ់ ទិ កា ខៃ អ្យក់ កា អន់ឌ៊ែ កេះ ។ អ្យគ៍ អន់ជឹស ឡាំ រ៉ាប៊ីត ឡឹង ដារ់ ឡឹង ខៃ តោ តង៍ អាញ់ ណើ» ។

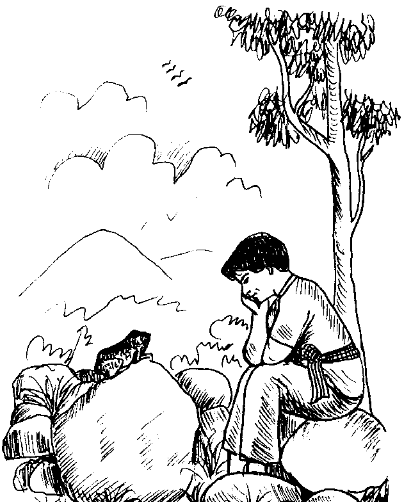

កេះណោះ អ្លឹង រ៉ាំង កឹត អន់ត្រក៍ កាពឺ អន់ឌ៊ែ ហាវ រ៉ាប៊ីត ពឹង ដារ់ ពឹង ខៃ ។ ណោះ ហង ពិន ប៉ប៍ កិញអៀ ពិន ផា កាពឺ កាប់ ខៃ ។ អន់ឌ៊ែ ប៉ៃង ដូវ ណោះ ហង ។ ៚

រឿងបុរសកាប់ពស់

១- កាលពីព្រេងនាយ មានបុរសពីរនាក់ជាបងប្អូននឹងគ្នា ។ ថ្ងៃមួយគេបានបបួលគ្នាទៅរកបន្លែនៅក្នុងព្រៃ ។ ដើរដល់ពាក់កណ្ដាលផ្លូវ ពួកគេបានជួបពស់មួយយ៉ាងធំ ហើយក៏នាំគ្នាសម្លាប់ពស់នោះទៅ ។ ពួកគេទាំងពីរនាក់ទៅរកកាប់ឈើមកធ្វើចង្អើរ ដើម្បីអាំងពស់ ។

២- ដល់ពេលយប់បុរសជាបងនិយាយថា ៖ «ព្រឹកស្អែកប្អូននៅចាំបងកន្លែងនេះហើយ បងនឹងទៅយករទេះមកដឹកពស់នេះយកទៅផ្ទះ យើងវែកមិនរួចទេ ព្រោះពស់នេះធំណាស់ » ។

៣- នៅក្នុងព្រៃ ពស់ញីកំពុងតែស្វែងរកពស់ឈ្មោលដែលបាត់មិនឃើញត្រឡប់ទៅរូងរបស់វាវិញ ។ បុរសជាប្អូនបានឃើញពស់នោះ កំពុងរកគ្នាវា គាត់ភ័យណាស់ក៏រត់ឡើងទៅលើដើមឈើ ។ ពស់ញីក៏ពាំពស់ឈ្មោលនោះចេញពីចង្អើរ ហើយតំរៀបតខ្លួនពស់ឈ្មោលឡើងវិញ ។ ពស់ញីបានស្វែងរកថ្នាំតាមដើមឈើនៅក្បែរៗនោះ ដើម្បីលាបខ្លួនពស់ឈ្មោលអោយរស់ឡើងវិញ ។

៤- ពេលពស់ញីលាបរួចហើយ ពស់ឈ្មោលក៏រស់ឡើងវិញ ហើយនាំគ្នាចូលព្រៃបាត់ទៅ ។ បុរសប្អូននៅលើចុងឈើនោះ ក៏ចុះមករកពស់ដែលគេបានអាំង តែមិនឃើញសោះ ហើយវានិយាយថា ៖ « ពេលបងខ្ញុំត្រឡប់មកវិញប្រាកដជាខឹងនឹងខ្ញុំហើយ» ។ បុរសបងក៏បររទេះមកដល់ ហើយសួរប្អូនថា ៖ «ឯណា ពស់របស់យើងម៉េចក៏មិនឃើញ?» ប្អូន ឆ្លើយថា ៖ «ពស់នោះគ្នាវា ធ្វើអោយរស់ឡើងវិញហើយ» បុរសបងនិយាយថា៖ « អញមិនជឿទេមិនដែលពស់កាត់ជាកង់ៗអាំងឆ្អិនហើយ អាចរស់ឡើងវិញបានទេ គឺប្រាកដជាឯងស៊ីអស់ហើយ » ។

៥- ទោះជាប្អូនខំប្រាប់យ៉ាងណាក៏ដោយក៏បុរសជាបងមិនជឿឡើយ ។ គាត់ខឹងប្អូនខ្លាំងណាស់ថែមទាំងវាយប្អូន រហូតដល់បាក់ដៃ បាក់ជើងអស់ រួចត្រឡប់ទៅភូមិវិញ ដោយទុកចោលប្អូននៅក្នុងព្រៃតែម្នាក់ឯង ។ បុរសជាប្អូនប្រឹងលូនទៅរកថ្នាំដែលពស់បានលាប អោយគ្នាវារស់ឡើងវិញនោះមកលាបដៃ លាបជើងវា

លាបរួចហើយ គាត់ក៏ចេះក្រោកឈរ និង ចេះលើកដៃជើងបានដូចធម្មតាវិញ បន្ទាប់មកវាក៏ត្រឡប់ទៅភូមិវិញ ។ ដើរដល់ពាក់កណ្តាលផ្លូវ គាត់បានជួបនឹងសត្វគីង្គក់ ដែលងាប់ក្រៀមក្រោះតាំងពីយូរ បុរសនោះក៏យកថ្នាំពស់នោះលាបលើគីង្គក់ ហើយគីង្គក់នោះក៏រស់ឡើងវិញ រួចវានិយាយថា៖ «យី ! ខ្ញុំដេកលក់ទេតើ ! » បុរសនោះនិយាយប្រាប់គីង្គក់ថា៖ «ឯង មិនមែនដេកលក់ទេ ឯងងាប់ហើយតែខ្ញុំបានធ្វើឲ្យឯងរស់ឡើងវិញ ដូច្នេះថ្ងៃក្រោយបើសិនជាខ្ញុំមានរឿងរ៉ាវអ្វីកើតឡើង សូមឯងកុំភ្លេចខ្ញុំណា៎ » ។

៦- ពេលដើរទៅមុខបន្តិច បុរសនោះបានជួបនឹងត្រីក្រានមួយងាប់នៅសល់តែឆ្អឹង ។ បុរសនោះអាណិតក៏លាបថ្នាំពស់អោយ ត្រីនោះក៏រស់ឡើងវិញ ។ បុរសនោះបន្តដំណើរទៅទៀត បានឃើញដើមឈើងាប់ក៏យកថ្នាំនោះលាបអោយ ដើមឈើនោះក៏រស់ឡើងវិញដែរ ។

៧- ពេលធ្វើដំណើរដល់ភូមិមួយ បុរសនោះឮសូរមនុស្សស្រែកទ្រហោយំ ព្រោះមានស្រីក្រមុំស្អាតម្នាក់

ទើបតែនឹងដាច់ខ្យល់ស្លាប់ ។ ឪពុកម្តាយ ស្រីក្រមុំនោះ និយាយថា បើសិនជាអ្នកណាចេះធ្វើអោយកូនគាត់រស់ឡើងវិញបាន គាត់នឹងលើកកូនក្រមុំរបស់គាត់អោយទៅអ្នកនោះភ្លាម ។ លឺដូច្នោះ បុរសនោះក៏យកថ្នាំពស់មកលាបលើខ្លួននាង ភ្លាមនោះក៏រស់ឡើងវិញមែន ។

៨- ឪពុកម្តាយរបស់ស្រីក្រមុំនោះ ត្រេកអរខ្លាំងណាស់ ហើយថែមទាំងអោយគេទាំងពីរនាក់នោះ រៀបការជាមួយគ្នាទៀតផង ។ ក្រោយមកគេទាំងពីររស់នៅជាមួយគ្នា យ៉ាងសុខសាន្ត ។ ឯបុរសនោះបានយកថ្នាំពស់ ទៅលាក់ទុកនៅក្នុងកាផា រួចយកខោអាវដាក់គ្របពីលើវា ដើម្បីកុំអោយប្រពន្ធដឹង។

៩- ថ្ងៃមួយបុរសនោះ នឹកចង់ទៅលេងភូមិអ្នកជិតខាង គាត់និយាយទៅប្រពន្ធថា ៖ «ថ្ងៃនេះ! បងចង់ទៅលេងភូមិខាងនោះបន្តិច អូនត្រូវនៅមើលផ្ទះ ហើយកុំបើកមើលឥវ៉ាន់ដែលបងដាក់នៅក្នុងកាផានោះ អាយសោះ» ។ ពេលបុរសនោះទៅបាត់ នាងជាប្រពន្ធ

ឆ្ងល់ណាស់ ក៏លួចបើកមើលឥវ៉ាន់នៅក្នុងកាផានោះ ស្រាប់តែឃើញថ្នាំនៅក្នុងកាផានោះ ក្រហមដូចជារងើកភ្លើង ។ ប្រពន្ធឃើញដូចនោះ ក៏និយាយថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាប្តី ខ្ញុំយករងើកភ្លើង មកលាក់ក្នុងកាផាដូច្នេះ ? វាមិនឆេះ ឥវ៉ាន់អស់ទេឬអី?»

១០- ក្រោយគាត់ក៏យកថ្នាំទាំងនោះ ទៅចាក់ចោលនៅខាងក្រៅផ្ទះ ។ ពេលព្រះអាទិត្យ និង ព្រះច័ន្ទមកបំភ្លឺផែនដី បានឃើញថ្នាំនោះហើយក៏ដណ្តើមគ្នាលេបបាត់អស់ទៅ ។

១១- ពេលបុរសជាប្តីមកដល់ផ្ទះ ក៏ទៅមើលថ្នាំរបស់ខ្លួននៅក្នុងកាផា តែគាត់រកថ្នាំនោះមិនឃើញសោះក៏សួរទៅប្រពន្ធថា ៖ « តើថ្នាំដែលបងដាក់នៅក្នុងកាផានេះ បាត់ទៅណាហើយ ?» ប្រពន្ធឆ្លើយថា៖ «ខ្ញុំបានយកទៅចាក់ចោលខាងក្រៅផ្ទះ ហើយព្រះអាទិត្យ និង ព្រះច័ន្ទ ឃើញក៏ដណ្តើមគ្នាលេបអស់ហើយ» ។

១២- បុរសជាប្ដីស្ដាយថ្នាំនោះណាស់ តែមិនដឹងធ្វើ ដូចម្ដេច ដើម្បីអាចយកថ្នាំនោះមកវិញ ? ព្រោះព្រះ អាទិត្យ និងព្រះច័ន្ទ លេបអស់ហើយ ។ ហេតុដូច្នេះហើយបាន ជា ព្រះអាទិត្យ និង ព្រះច័ន្ទមិនចេះស្លាប់ រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ ។ បុរសនោះក៏ទៅហៅ គីង្គក់ ឈើងាប់ និង ត្រីក្សាន ហើយគាត់ប្រាប់ថា ៖ «ថ្នាំយើងនោះ ព្រះអាទិត្យ និង ព្រះច័ន្ទ បានដណ្ដើម យកទៅបាត់ហើយ ដូច្នេះចូរពួកឯងទៅដណ្ដើមយក មកអោយខ្ញុំផង» ។ ពេលនោះគីង្គក់ ឈើងាប់ និងត្រីក្សាន បាននាំគ្នាឡើងទៅលើមេឃ ដើម្បីដណ្ដើមថ្នាំនោះពី ព្រះអាទិត្យ និង ព្រះច័ន្ទ ។ ដូច្នេះហើយបាន ជាយើងឃើញរហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ យើងហៅ ថា រាហ៊ូចាប់ច័ន្ទគឺជាពួកគេទាំងបីនោះហើយ ។

Prepared for first online distribution in March 2015 by

អង្គការសហការអន្តរជាតិកម្ពុជា

International Cooperation Cambodia

P.O. Box 612, Phnom Penh, Cambodia

Tel: 092-469-934 / 075-974-029

info@icc.org.kh

http://www.icc.org.kh

This work is dual licensed under either of these Creative Commons licenses:

- Attribution-ShareAlike 4.0 International License.(Cc-BY-SA) To view a copy of this license, visit http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/.
- Attribution-NonCommercial-ShareAlike (CC BY-NC-SA) To view a copy of this license, visit http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/.

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format
Adapt — remix, transform, and build upon the material
for any purpose, even commercially.

The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the license terms.

Under the following terms:

Attribution — You must give appropriate credit, provide a link to the license, and indicate if changes were made. You may do so in any reasonable manner, but not in any way that suggests the licensor endorses you or your use.

ShareAlike — If you remix, transform, or build upon the material, you must distribute your contributions under the same license as the original.

No additional restrictions — You may not apply legal terms or technological measures that legally restrict others from doing anything the license permits.